

Kacper Bartczak - *Życie świętych ludzi*

ŻYCIE ŚWIETNYCH LUDZI

kacper bartczak

Kacper Bartczak *Życie świętych ludzi*, Łódź 2009

stron 68, oprawa miękka

redakcja: Piotr Grobliński

opracowanie graficzne: Paulina Narolewska

ilustracje: Piotr Turek

Kacper Bartczak opublikował dotąd dwa tomy poezji: *Strefa błędów urojonych* (biblioteka, 2000) oraz *Domy mediowe* (biblioteka, 2003). Autor dwóch książek krytycznych: monografii poświęconej Johnowi Ashbery (Peter Lang 2006) oraz zbioru esejów z pogranicza teorii, filozofii i poezji *Świat nie scalony* (Biuro Literackie 2009). Wiersze, prozę i eseje publikował w wielu czasopismach, m.in. w "Farcie", "Twórczości", "Kresach", "Studium", "Kwartalniku Artystycznym", "Opcjach", "Arteriach", "Tyglu Kultury". Publikował również poezję i eseje za granicą, w Stanach Zjednoczonych i Europie. Współpracował z "Literaturą na Świecie" i "Tygodnikiem Powszechnym". Z zawodu amerykanista. Zajmuje się też przekładem literackim. Stypendysta Fulbrighta i Fundacji im. T. Kościuszki.

NIEISTNIEJĄCA POCZTÓWKA

Zacznijmy od nieistniejącej książki

Życie społeczeństw na pewnym poziomie

jest tak ekscytujące Ta emfaza z jaką publiczność

pasuje do swoich eleganckich ubrań i gestów

oscyluje nieskończenie szybko między tym

co chce powiedzieć aktor

i co mówi A w tym czasie książka

może być o czymś zupełnie innym

Na innym bowiem poziomie potrafimy być

dość ohydni wobec siebie Niektórzy z nas uciekną

w codzienne pantomimy a inni zlekceważą problem

i wyjadą na narty całą rodziną

Wszystko potoczy się bez nas ale o nas

Dni pomkną po poduszce magnetycznych nocy jak pociąg

którego szyby tasują obrazki w pojemnej pamięci

naszych twarzy Najgorsze wyrazy puścimy w niepamięć

I tak do nas wrócą Możemy spokojnie rozbijać obóz

bo środowisko robi się naturalne w oka mgnieniu

kiedy książka się otwiera na śmierć te rzeczy i co jeszcze

ZERO CZASU

Świat jak spółdzielnia działa

po społu Handluje dosłownie

wszystkim lecz jest samotny

i podróżuje z jedną torbą

bez ruchu Co byś nie powiedział

już w niej jest Przynajmniej jest zawsze
jakiś początek a zaraz po nim ciąg
najdalszy Zegarek działa na bakterie i mróz
wstaje ziarnisty jak żywy
z prognozy ale inny
bo niewidzialny i nie ma kondensacji
która dałaby ci pełny sen
W nim ten konduktor dotyk
kasuje ci zmysły Śnią się pocałunki
i we śnie pokrywają twarz cieniutką łuną
wyglądu zewnętrznego Jutro zgodzimy się
w nim być i zostanie nam dotyk obcych
języków Dzień dobry
jestem stąd i stamtąd Jestem jak Duńczyk
na Europie Jak Eskimos na Antarktydzie Jak dojść
do najbliższego miejsca i czy mogę prosić
o ogień Szlifuję czasy bo kręcą mnie
strasznie Ziębią mnie i parzą Przeszły ciągły
Przyszły perfekcyjny Trudnym czasem
jest też terazniejszy prosty

ŻYCIE ŚWIETNYCH LUDZI

Czy jest chwila wyjęta
z życia dzieci które z teczkami
każdego dnia jadą do biur? Nie
chwila niewyjęta nie szczędzi
im łączenia się z innymi chwilami
w czekaniu W efekcie ulice
pełne są nas którzy widzimy

się w szybach i może gdzieś pójdziemy
pustą ulicą bez dokumentów Tak też się dzieje
ale czynimy to zbyt pochopnie psując
całą zabawę We śnie dzieci patrzą

w moją śnioną twarz Ich godziny
urzędowania mówią za nie i zaczynamy
się rozumieć Ciężko mieści się dni
ale dziecko jest łagodne Widzi świat
który jest wszędzie lecz nie da się oddać
jego przylegań Mam wszystko

do stracenia W wierszu
jak w życiu chodzi o książkę
która sama będzie się czytać Jej słowa
płyną prosto ze słów Dają i biorą tyle
o ile uda ci się w tym zabłysnąć

SEZON DEALERA

Trzeba się zbierać
z uwag odbić w szkle
ze znaczków Uzbierałem
sobie niezłą kolekcję
migawek Mam klaser i serię
słowników ale brak mi słów
i katalogu Jakości
są naszym chlebem pisało
powszednim na masce ciężarówki
a może to była wizytówka

Kości Bułka z masłem
Przechodzę w ilość
rubryk szeregów tanich
snów z których niech coś
mi się chociaż wyjaśni
na rzesach Zależy mi
na porządku w księgach
Kupuję audyt i autoryzację

W wonnych pawilonach
międzyludzkich poranków
postanawiam się od nowa
skalkulować Na dłużej się
przeliczyć

WIERSZ DYPLOMATYCZNY

Piękna zawieja pustoszyła mój stan
Oddychałem z lubością ostrym powietrzem
Nogi niosły mnie same bez cienia i śladu
zmęczenia Cenne uwagi sypały się
zewsząd obfite i lepkie

Co i rusz się nie poznawaliśmy
Trzeba nam było szperać w neseserach
z narzędziami Jakże tam one nowe
Tyle że ostre od używania
Polerowane żywym pyłem

Na pięknej ulicy spotkałeś swoją
wersję wydarzeń i zbiliście się

w masę ciekawych przemyśleń

Trzeba nam było działać bez przerwy

i działa się w przerwach Wołani do porządku

nie potrafimy tego dokładnie opowiedzieć

Seria wzajemnych rozczarowań zabiła nas

i wskrzesiła już wielokrotnie Teraz krążę

jak sekretarz stanu Pięknie się waham

Przechodzę przez każdą decyzję